

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeiders-klasse, om ter bereiking van haar doel **HET SOCIALISME**, het distributie-apparaat mede met de grond-

bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die door het plaatsen van advertenties in deze bladen de "revolutionaire"

KOLENTOESLAG GEHALVEERD !

VOOR DE WERKLOZEN VRYGEZELLEN ! Onze regeering zit niet by de pakken en de onafhankelijkheid van Nederland beter verdedigd moest worden, is zy met echte Hollandse voortvarendheid begonnen, de contanten voor die verdediging bijeen te brengen. De arbeiders werden natuurlijk de dupe ! In ongelooflijk snel tempo zyn de lonen en steunen verlaagd, zyn de levensmiddelen-prijzen ontzaglijk gestegen, Deze week is weer zonder aankondiging de brandstoffen-toeslag voor ongehuwden van 1 Gulden tot 50 ct. teruggebracht. De kolenprijzen zyn stukken hoger dan het vorig jaar. **DE MINISTER** pakt ons, werklozen, niet allemaal tegelyk aan. O, je, neen ! Nou het ene deel, de vrygezellen, en als die een poosje kouliden, dan komen de anderen aan de beurt.

Een goeie smoes daarvoor kunnen we nou al wel aan de hand doen ! Als die werklozen-met-een-gezin het warmer hebben dan de vrygezellen dan zou dit voor die laatsten een ongewenste aansporing zyn tot het aangaan van een huwelijk. De rest begrijp je wel ! Maar, jongens, als we niet de winter doorbibberen willen, dan moeten we er wat aan doen. Maar wat ?

Advocaten genoeg die ons raadgeven, gratis of voor een dubbeltje in de week. De C.P.N. zegt, ga naar E.M.M., en E.M.M. zegt, ga naar het N.V.V. en dat stuurt ons weer een kastje verder en dat kast heet Lindeman. Lindeman hebben we kort geleden meegemaakt, by de kwartjes-spaardery. Hij speelde het klaar om ons aan te raden, een kwartje dat we niet hadden bij Romme in de spaarpot te doen. Allicht komt hij nou op het idee, ons naar "Hulp voor Onbehuisten" te praten of ons achter een brandstoffenkar te laten aanlopen, in de hoop dat er een koeltje afvalt.

Kameraden, wij moeten iets doen ! Als wij anderen maar voor ons laten praten en onze belangen laten behartigen, dan komt de ene verslechtering na de andere met wiskundige zekerheid over ons ! Voor de vrygezellen-werklozen komt het er dus allereerst op aan, deze slag onge-daan te maken. Spreek met je werklozen kameraden erover: wat vandaag de één overkomt, dat gebeurt morgen weer met de anderen !

Wij moeten actie-comité's vormen, eisen opstellen zó, dat iedere werklozen deze als **ZIJN EIGEN EISEN ERKENDE** ! En deze eisen door de actie van de werklozen zelf, massaal kracht bijzetten door naar de bedrijven te gaan en de arbeiders daar overtuigen van de **GEZAMELIJKE** stryd !!

Ook de werkenden hebben loonsverlaging op loonsverlaging te pakken en er ligt alweer een wetsontwerp voor belasting-verhoging voor hen klaar **WIJ KLOPPEN BIJ HEN DUS AAN GEEN DOVEN-MANS-DEUR !**

Wanneer de politie komt om de bedrijven tegen ons te "beschermen", zoals men dat noemt, zullen de arbeiders in die bedrijven in meerderheid niet willen werken onder politie-toezicht. Zij zullen gaan staken en ook hun eigen eisen opstellen, waar wij gezamenlyk achter moeten gaan staan.

Zo breidt de stryd zich spoedig uit ! Maar ook alleen zó kan de stryd zich uitbreiden doordat we het zelf beginnen en zelf in handen houden. En, dat het zo kan, bewijzen de massa-bewegingen in Frankrijk, België en Amerika. Dat het zo móet, bewijst het voor ons uitzichtloze geklets van de party- en vak-bonzen ! Kameraden, er is voor ons géén keus: Als we geen kou en honger willen lijden, dan zullen we moeten vechten !

Zyn deze klappen van vandaag niet genoeg, om in beweging te komen ???

M O E T E N E R M E E R V O L G E N ? ?

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

Corr.adres: Van Spilbergenstraat 145 ' ' '.

No: 17.

OPEN BRIEF, AAN ALLE ARBEIDERS !

K a m e r a d e n !

De bewegingloosheid van de bestaande officieele "arbeidersbeweging", de IIde en IIIde Internationale met de daaraan verbonden moderne vak-beweging, tegenover de toenemende sociale en politieke ontrechting van de arbeidersklasse, schakelt deze "arbeidersbeweging" uit als wapen voor de arbeiders, om hun dagelijkse en toekomstige leven te verdedigen.

Het onafgebroken verval, eerst van de IIde Intern. 1914, daarna van de IIIde Intern. na de oorlogsjaren, door haar afhankelijk zyn van het Staatskapitalisme in Rusland, dat uitgelopen is op de vervolgingen en stryd tegen elke revolutionairen stroming onder de arbeidersklasse en samengaan met de reformistische arbeiders- en burgerlijke partyen, ja zelfs met fascistiese organisaties (Italië), maakt het voor de IIde en IIIde Intern. onmogelijk om NU en LATER, als verzamelpunten en organisatiegrondslag van de arbeiders in hun stryd tegen de uitbuiting, vóór een betere samenleving, te dienen !

Reeds vele onder de arbeiders zien de juistheid daarvan in en wenden zich van deze steunpilaren van het kapitaal af. Echter slechts weinigen onder deze vele arbeiders, die de verwording en de machteloosheid der oude arbeiderspartyen en vakorganisaties erkennen en deze daarvoor verlaten, begrijpen, dat dit verval tevens de grondslagen en de behoefte, dus noodzakelijkheid aan nieuwe organisatie-vormen en stryd-methoden van de arbeiders, opgesloten liggen !

Vele teleurgestelde arbeiders, die hun verworden partyen en vakorganisaties de rug toekeren, omdat ze daarin geen middel zien om tegen de steeds groter wordende ellende van de arbeidersklasse, op te tornen, tegen de heersende klasse, de bourgeoisie, worden passief en stryden niet verder ! Zij menen dat, OMDAT de bestaande "officieele" arbeidersbeweging faalt als wapen en middel ter verdediging der arbeidersbelangen en daarmee in de stryd voor het socialisme, de arbeidersklasse gedoemd is ten onder te gaan of voortaan als slaven verder te leven.

DAT IS NATUURLIJK NIET ZO, KAMERADEN !

Want kameraden, waarom ontstonden de arbeiderspartyen en vakorganisaties ?

Omdat de arbeiders de stryd moesten aanbinden tegen de heersende klassen, die de arbeidersklasse beletten een behoorlijk bestaan te hebben. Omdat de arbeiders zich meer en meer bewust en doordrongen werden van hun positie in de maatschappij en door de toenemende uitbreiding

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeiders-klasse, om ter bereiking van haar doel **HET SOCIALISME**, het distributie-apparaat mede met de grond

bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die door het plaatsen van advertenties in deze bladen de "revolutionaire"

van het bedrijfsleven de mogelijkheid in gingen zien, om deze positie, die haast gelijk was aan die van een slaaf, te verbeteren. Doordat de bedrijven steeds groter werden en honderden, ja duizenden arbeiders daarin werkten, dagelijks met elkaar in aanraking kwamen en gezamenlijk leefden, spraken, handelden, nam het inzicht in arbeidersvraagstukken en maatschappelijk leven, meer en meer toe. Dit leidde tot de groei van het maatschappelijk bewustzijn en tot machtsvorming, tenslotte: machtsontplooiing.

Onderdrukkingsmaatregelen van de bezitters troffen niet meer één of tien arbeiders, maar honderden en duizenden tegelijk.

De ontevredenheid, de onwil, het protest en het verzet, ging als gevolg hiervan niet meer uit van enkelen, maar van honderden en duizenden, werd massaal verzet. Zo kwam het georganiseerde verzet, het georganiseerde optreden, het massale denken, voelen en handelen, door de ontwikkeling van het kapitalisme, wat beheerst wordt door die ene voornaamste wet, namelijk de strijd om winst en die leidde naar uitbreiding van het bedrijf, tot stand. Deze toestand echter waarin de maatschappij verkeerde, was nog slechts het begin van kapitalistische groei en van revolutionaire organisatie der arbeiders. Van de zijde der arbeiders kon deze organisatie nog alleen voor de verbetering van de sociale en politieke en culturele positie van hun klasse, aangewend worden!

Daarvoor stond én het kapitalistische productie-systeem én de vorming van de economische en politieke macht der arbeiders nog in hun kinderschoenen. Het proletariaat was nog te klein, te weinig geschoold, zowel in hun vak als ook in politiek en cultureel opzicht, om de taak van de leidende klasse der maatschappij te vervullen.

Daarom kon de strijd van de arbeiders tegen de bezittende klasse, nog niet gaan om de vernietiging der kapitalistische en de vorming ener socialistische wereldhuishouding.

Omdat dus de technische, organisatorische, economische, politieke en culturele macht der arbeiders te klein, te weinig ontwikkeld was en zich dus in handen van de heersende klassen, het kapitalisme bevond, daarom bepaalde zich de strijd en organisatie der arbeiders, tot de verbetering van hun sociale en politieke rechten.

Deze taak, de positie die het nog niet groot-zijnde en weinig ontwikkelde (op alle gebieden!) proletariaat in de maatschappij innam, maakte dus de grondslag, de inhoud en de betekenis van hun strijd, verzet en propaganda (dat hetzelfde is!) uit.

Dat bepaalde en was dus het organisatorische, politieke en culturele karakter van de organisaties der arbeiders: de strijd om hun bestaan, in de vorm van het bereiken van verbeteringen in hun sociale en politieke levenspeil!

En zoals gezegd ging die strijd niet om de omverwerping der kapitalistische maatschappij, daarvoor waren de proletarische krachten te klein, OMDAT de ontwikkelingsmogelijkheden van het kapitalistische systeem, de productie-verhoudingen, de bedrijven, nog onbegrensd waren! De strijd voor verbetering, binnen het raam van het kapitalisme, was de voornaamste taak en inhoud van de organisaties der arbeiders, omdat dit mogelijk was. **EEN ANDERE STRYD WAS NIET DIRECT MOGELIJK EN DENKBAAR!!**

Nu is dit anders. Strijd voor verbetering der arbeidersklasse in wezenlijke zin, dus bestaansmogelijkheid voor de gehele arbeidersklasse niet alleen, maar ook voor belangrijke delen daarvan, is uitgesloten!!

De ontzettende groei en ontwikkeling der techniek met als gevolg daarvan de ongekeerde uitbreiding der arbeidsmethoden en productie-verhoudingen, de vorming van landelijke-, stedelijke-, nationale-, internationale- tot wereld-organisaties van het technische, economische,

SPARTACUS

politieke en culturele leven der maatschappij, leidde tot het ontstaan van enerzijds: een zeer kleine heersende klasse van bezitters van wereld-ondernemingen die het productie-apparaat steeds meer en meer moet centraliseren, dus het besturen, leiden en beheersen van de productie-organisaties in slechts enkele handen vasthouden, en anderzijds het ontstaan van een overheersende, in aantal, miljoenen grote arbeidersklasse waarvan ruim een-derde buiten het bedrijf staat, terwijl de rest nog werkt voor een loon, dat even meer is dan de almoes die de werklozen ontvangen. In het kort samengevat heeft de kapitalistische wereld zich ontwikkeld naar een toestand die hierop neerkomt:

Het ontstaan en de groei van een technies productie-apparaat, de organisatie van productie-verhoudingen, die in tegenstelling komen met de levensmogelijkheden van het grootste gedeelte der mensheid, de arbeidersklasse, terwijl de bezitters van het productie-apparaat, dus de bedrijven, de grond, de werkplaatsen, machines, schepen enz., in aantal steeds afnemen en overvloed van alle bestaansmiddelen hebben!

Deze toestand dwingt de bezittende klasse steeds weer naar nieuwe afzetgebieden te zoeken, d.w.z. haar concurrenten, de heersende klassen van andere landen, te vernietigen, uit te sluiten van de wereldmarkt, door de techniek nog sneller uit te breiden, de arbeidsmethoden en tempo's op te voeren, het levenspeil van de werkende en werkloze arbeiders nog meer naar omlaag te drukken.

De in de oorlog van 1914 veroverde koloniën en afzet-terreinen, de vernietiging van xx ontzaglijke kapitalen van concurrenten, hebben hun tol reeds betaald en hun diensten bewezen.

Nieuwe verdeling van de markt, nieuwe vernietiging van concurrenten is aan de orde, die, omdat dit voor alle, in wereld-trust-syndicaten-cartels-monopolies verenigde bourgeoisieën geldt, slechts langs de weg van het militaire apparaat, de oorlog tot stand kan komen!

Deze toestand en verhouding van het kapitalisties maatschappelijk leven en de organisatie, laat ons dit beeld zien:

Een technies apparaat, een productie-verhouding in handen van enkelen, dat internationaal georganiseerd is en meer dan een-derde van de arbeidersklasse overbodig maakt en de overigen mede in de ellende houdt en dat bij nog meerdere uitbreiding, nog grotere werkloosheid, toenemende verlaging der lonen, dus levensstandaard der werkenden met zich mede brengt.

Dus kameraden, niet zoals in het begin van het moderne kapitalisme: uitbreiding van de bedrijven, groei van de techniek, de opkomst van een arbeidersklasse, die haar positie in het raam van het kapitalisme kan verbeteren enz., enz.!!

I n t e g e n d e e l er is reeds een zeer grote en overheersende arbeidersklasse, wier toestand en levenspeil steeds dieper zinkt, naarmate de techniek toeneemt, de middenstand tot arbeiders wordt en het arbeidersleger uitbreidt, omdat NU geen sprake meer is van ontwikkeling van het kapitalisties systeem naar nieuwe kapitalistiese vormen, maar ONTWRIGHTING, AANTASTING EN INEENSTORTING VAN DE GRONDSLAGEN DER KAPITALISTIESE MAATSCHAPPIJ! Nu geen toenemende verbetering van het algemeen maatschappelijk leven en daardoor van het levenspeil der arbeiders meer, MAAR JUIST VERSLECHTERING IN ALLE OPZICHTEN EN IN HET BYZONDER VAN DE POSITIE DER ARBEIDERSKLASSE!

Deze toestand van de kapitalistiese maatschappij, kameraden, en de daarin bestaande en steeds toenemende, dus onoplosbare tegenstellingen tussen de bezittende klasse en de arbeidersklasse, drijft ons arbeiders steeds weer en steeds heftiger naar de strijd, tot verzet tegen onze

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeiders-klasse, om ter bereiking van haar doel bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die

ondergang, tot verdediging van ons leven. En omdat VERBETERING is uitgesloten, betekent deze stryd, dit verzet, onze verdediging van ons leven, dat wij de grondslag van het kapitalisme, het systeem, het privaateigendom, in de vorm van persoonlijk en Staatskapitalisme aantasten! Onze stryd gaat direct om de vernietiging van de kapitalistische orde en het in bezit nemen van de bedryven en alle productie-middelen om daarmee een andere, nieuwe maatschappelijke orde op te bouwen, te organiseren. Deze noodzaak, kameraden, geldt voor alle arbeiders!!!

DAT IS EEN KLASSE-BELANG!!!

Verbetering van de positie der arbeiders als klasse, zelfs als gedeelte ervan, van bepaalde beroepsarbeiders in dit of dat vak, is niet meer mogelijk! Laten we deze waarheid toch goed beseffen!...want.... dat betekent dat alle organisaties, zoals partijen en vakbewegingen, voortgekomen uit de beginperiode van het kapitalisme en gebaseerd op de vak- of beroepsbelangen der arbeiders, te beperkt, ontoereikend zijn om de vernietiging dezer maatschappij, tot inhoud van hun bestaan, tot richtsnoer van hun propaganda, tot uitgangspunt van hun optreden te maken.

Zij vertegenwoordigen vak- en of beroepsbelangen van bepaalde arbeiders en geen klasse-belangen van alle arbeiders. Zij betekenen door hun bestaan als vak- of party-organisaties de gescheidenheid van de arbeiders als klasse!

Het organiseren van hun eigen persoonlijk, of als vak, of beroepsbelangen, is inhoud en doel hunner bestaan. Daar bovenuit kunnen zij ~~xxx~~ niet gaan, want dat sluit hun opheffing, de vernietiging voor zich in!

Dáárom zijn ze niet in staat de klasse-belangen der arbeiders te verdedigen, laat staan te ontwikkelen, verbeteren. En elke maatregel tegen de arbeiders als gedeelte der gehele klasse, treft ons allemaal als klasse. Daartegen in verzet te komen is voor de party-, vak- of beroepsorganisaties der arbeiders onmogelijk! Dáárom is er van verzet van deze zijde geen sprake!

Openlijk wordt dan ook door het bestuur van deze organisaties gezegd dat er nu niets te bereiken is en we moeten wachten op "betere" tyden voor het kapitalisme!

Maar, kameraden, de stryd om de winst, de verovering van de wereldmarkt, het handhaven van het bezit, de positie, dus het leven der bezittenden klassen, dwingt deze klassen, het levenspeil van ons arbeiders nog meer te verlagen!

Deze wet van het kapitaal dringt de bourgeoisieën van alle landen, verenigd in imperialistische bondgenootschappen, naar de oorlog om daarmee nog meer en onmeetbare ellende en lijden over ons arbeiders te storten.

Hierdoor neemt de noodzaak voor ons, om te stryden, om te vechten, tegen deze aanslagen op ons leven, meer dan ooit toe!

Daaraan ontkomen we niet, kameraden! En omdat we daarin allen, als klasse, getroffen worden, zullen we ook als klasse, dus georganiseerd, gedwongen worden op te treden! Omdat we dit niet meer op de oude manier kunnen doen, als vak-organisaties of party, worden ons andere, nieuwe en vooral betere organisatie-vormen opgedrongen!

Daarvan zijn we ons niet direct bewust. We zitten met ons denken en voelen nog vast aan de party of vakbeweging, waarin we jaren en jaren georganiseerd zijn en waarmee we vroeger als bouwvakarbeiders, metaal-

SPARTACUS

, diamant-bewerkers of schilders voor ons als persoon of vakgroep, soms eens of vaak wel succes hadden. Dat belette en belet ons nu nog vaak om over de klasse-belangen veel na te denken.

Ja we meenden zelfs dat ons succes, onze overwinning een klasse-overwinning was!

Daardoor teren we met onze geest nu nog steeds op deze overblijfselen uit een vroegere periode! Dat zijn de tradities die ons belemmeren om de stand van zaken zoals die nu is, juist te zien. We denken dan dat we met middelen uit vroegere verhoudingen, die intussen totaal veranderd zijn, de tegenwoordigen toestanden kunnen behandelen en bewerken. Zo denkt ook de bourgeoisie van vroeger, op het ogenblik.

Heel sterk kun je dat zien en horen van de liberalen, en de vertegenwoordigers van het particuliere, individuele kapitalisme, dat vroeger de vorm was van de kapitalistische verhoudingen, die zich steeds meer en meer ontwikkelden. De vorming van trust, kartels, syndivaten en monopolies maakte een einde aan het particuliere bedrijfsleven en gaf aan het particuliere initiatief een doodsteek! En wat heren ridders van de liberale partij nu niet deze tijd en beweging niet tyf" en wat roepen ze "particuliere initiatief", nietwaar kameraden? Ook in de bourgeoisie grondslag en wetten zijn grote delen die van de geseten hebben.....!

Wanneer we dan ook nog steeds denken dat de organisaties van ons, ontstaan en gevormd in die "goeie oude tyd" geschikt zijn om tegen het monopolie en Staatskapitalisme van wereldgrootte op te boksen, dan begaan we dezelfde grove fout als de ridders van het "particuliere initiatief"!

Dat is de stem "eens roepende in de woestijn", daar krijg je ook geen antwoord op.....!

Het zijn niet alleen tradities, geloof en vertrouwen, die ons dwingen in vakorganisatie of party te blijven om te proberen verbetering of verdediging van onze toestand te verkrijgen. Naast vele onder ons, die dom genoeg zijn om in hun organisatie nog steeds het middel te zien om, op dezelfde manier als dit voor 30 of 40 jaar terug mogelijk was, de stryd voor onze levensbelangen te voeren, is er een niet minder groot aantal van ons, die in meerder of mindere mate begrypen dat de party of vakorganisatie steeds hechter vergrèpt is met de kapitalistische maatschappij.

In het bijzonder de vakbeweging wordt door deze laatste groep van kameraden gezien als een orgaan dat dezelfde plaats bekleedt als een verzekering tegen ongevallen, invaliditeit of werkloosheid. Zelfs is het voor ons niet eens meer altijd mogelijk om werk te krijgen, wanneer we niet lid zijn van de grootste vakbonden, b.v. de Katholieken-, Christelijke of Moderne. Zo houden de vakorganisaties en in mindere mate de partijen ons binnen hun greep en verplichten ons tot aansluiting daarbij, door een groot net van sociale, politieke en culturele banden, zonder welke we niet het "voorrecht" zouden "genieten", van de reeds zeer beperkte en steeds afnemende "rechten" gebruik te maken. Ondanks dat de party en vakbeweging van oorspronkelijke strydgroepen der arbeiders, met en door de veranderde verhoudingen der maatschappij, geworden zijn tot arbeidersvijandige bewegingen, dwingt de economische en sociale afhankelijkheid aan deze organisaties, de arbeiders om daarvan lid te

Steunt onze krant,

door

enige nummers

ter verspreiding

te kopen!

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeiders-klasse, om ter bereiking van haar doel bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die

blijven of worden, op straffe van brodeloosheid of vermindering van inkomsten.

Omdat nu de partijen en vakorganisaties over het algemeen, tot delen van de kapitalistische Staat vergroeid zijn en daardoor hun macht, in sociaal-politiek opzicht, over de arbeiders kunnen uitoefenen, zullen ze niet eerder ophouden te bestaan, dan nadat wij de heersende maatschappij-vorm hebben omgezet in een nieuwe maatschappij-orde, waarin we alle in handen hebben!

Niet alleen de grond, de bedryven, alle productie-middelen in bezit nemen en tot gemeenschaps-bezit maken, maar daardoor en daarmee de leiding, het beheer van het GEHELE MAATSCHAPPELIJKE LEVEN!

Dus met het veroveren van de economische macht, tevens de politieke functies van de maatschappij uitoefenen!

Dat betekent dan niet alléén de vernietiging van het privaat- of Staats-eigendom, MAAR OOK DE OMVERWERPING VAN ALLE BESTUURS- EN ORGANISATIE-VORMEN, die ons beheersten en die dienden om het kapitalistische systeem te handhaven of verdedigen. Dus ook de party en vakbonden der arbeiders, omdat deze niet de macht VAN maar OVER de arbeiders betekenen!

Kameraden, in de geschiedenis van de strijd tussen de arbeidersklasse en de vertegenwoordigers van het kapitalisme, dus van Arbeid en Kapitaal vinden we talrijken voorbeelden, waaruit we kunnen leren dat in de strijd om de macht, niet alleen sprake is van het onteigenen der heersende klasse, MAAR OOK VAN DE OPHEFFING VAN DE BESTAANDE ORGANISATIE-VORMEN EN STRYDMIDDELEN DER ARBEIDERS!

De ontwikkeling van de feudale maatschappij, waarin de kerk, de adel en de grootgrondbezitters de absolute macht hadden en waarin de werken-den, slaven, het privaat-eigendom der bezitters, waren, maar het moderne kapitalisme, bracht grote veranderingen aan in het gehele maatschappelijke leven. Ook de machtsverhoudingen tussen de heersende en uitgebuite klassen wijzigden zich. D.w.z. dat de wijze waarop de onderdrukten voor hun leven konden vechten, dus de organisatie-vorm, door de grote veranderingen van de gehele maatschappelijke organisatie, een andere werd dan vroeger het geval was. En het moet duidelijk zijn dat in deze tyd, waarin het kapitalistische productie-apparaat, dus de organisatie van de kapitalistische maatschappij, van kleinbedrijf tot internationaal concern, tot wereld-trust en syndicaten, van de particuliere eigenaar, zelfstandig baasje, tot wereldcombinaties, tot internationale monopolies dus een grondige verandering ook in de klasse-verhoudingen, in de organisatie-vormen van de bezittende en arbeidersklasse, inhoudt.

De groei van het particuliere kapitalisme, kleinbedrijf, tot imperialisme, wereldkapitalisme, grootbedrijf, waarin niet meer 10 of 20, ja 100 arbeiders met elkaar werken, maar duizenden en 10-duizenden, moet leiden van het enge vak- en groepsbelang (party en vakorganisatie!) naar het grote, ruimere, klasse-belang, het massale denken, voelen en handelen (de Raden, zelfstandige Comité's enz.!).

En in de grote momenten die we de laatste 20 jaaren, in de strijd voor het socialisme, in de strijd om de macht tussen de arbeidersklasse en de uitbuiters, hebben we deze veranderingen in organisatie-vormen der strijdende arbeiders, steeds weer en telkens scherper en massaler, kunnen waarnemen.

Deze ontwikkeling van het strijden voor de beperkte vak- en groepsbelangen der arbeiders, tot het vormen van klassenorganisaties op de grondslag der bedryven en fabrieken, waarin wij allen één zijn en als klasse samengevat, georganiseerd, optreden kunnen en moeten, betekent tevens het einde van de bestaande oude arbeidersbeweging, ontstaan in

Doorgegeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

de periode van het kleinbedrijf, het opkomende moderne kapitalisme!

Omdat wij alleen massaal en als klasse strijden kunnen en moeten, om succes te hebben tegenover de machtige en wereldgrote organisaties der bezittende klasse, heeft de oude vak- en party-organisaties als strijdmiddel afgedaan en vervullen in deze periode, waarin wij gedwongen worden als klasse-eenheid in de fabrieken en werkplaatsen en stempellokalen ons leven en bestaan als klasse te verdedigen, slechts de rol van verzekerings-maatschappijen tegen werkloosheid enz., of arbeidsbeurzen ter verkrijging van werk! In momenten van strijd bewijzen daarbij nog diensten als leveranciers van onderkruipers of houden ze zich op met het ontwerpen en laten uitvoeren van allerlei "cultureele" en werkverschaffingsplannen of dienen ze als gidsen van fascistische Ministers die in de Nederlandse werkverschaffingen hun kenneds komen opdoen, nog meer; komen brengen!

Voorbeelden van het groeien en tot stand komen van de klassenorganisatie der arbeiders in de vorm van arbeiders en soldaten-raden, fabrieks-comités, zelfstandige strijdleidingen enz., vinden we terug vanaf de tyd, waarin het grootbedrijf steeds meer ging overheersen. In de burgerlijke revolutie van 1905 welke in Rusland, o.a. Petrograd, plaats vond, gingen de arbeiders voor het eerst over tot het organiseren en voeren van hun strijd, op de grondslag van zelfgekozen en direct afzetbare, door henzelf gevormde strijdorganisaties, zoals Raden, Comité's enz. Sindsdien kwam en komt deze klasse-organisatie, die de eenheid der arbeiders bezegelt en bevestigt, op steeds grotere schaal tot stand!

De grote klasse-bewegingen der arbeiders tegen de heersende macht het kapitaal, b.v. Rusland 1905, 1917, Hongaarse en Beierse radenrepubliek, talrijke revolutionaire golven die in de jaren 1917-1923 internationaal de wereld deden schudden, terwijl op kleinere, maar daarom niet minder revolutionaire wijze, de Belgiese, Franse, Amerikaanse en Spaanse arbeiders overgingen tot vorming van raden en zelfstandige strijdorganisaties, tonen aan dat we alleen door het vormen van eigen gekozen strijdleidingen in fabrieken, werkplaatsen en stempellokalen, kortom overal waar we werken of leven, tot eenheid kunnen komen, als klasse en alleen op deze klasse-grondslag ons leven en de toekomst der gehele mensheid in eigen handen kunnen nemen en verdedigen.

De ontwikkeling van de strijd voor het socialisme, voor het behoud van ons bestaan, tegen het internationale kapitalisme, van de laatste 30 jaar, laat geen andere conclusie over en dat bepaalt de houding ook van iedere bewuste revolutionair.

Elke revolutionaire arbeider leert en weet door deze talrijke lessen, ons door de geschiedenis van de klassenstrijd gegeven, dat we in het tydperk leven van de omverwerping van de kapitalistische- en de vorming ener hogere, socialistische wereld!

De objectieve, maatschappelijke voorwaarden, n.l. een groot en machtig productie-apparaat op een technies zeer hoog peil, maken een socialistische productie-verhouding, waarin overvloed voor ieder mens kan zijn, direct mogelijk.

En de subjectieve krachten, d.w.z. een grote arbeidersklasse, die organisaties en politiek steeds meer en meer tot klasse-eenheid groeit, door de slagen van het steeds feller uitbuitende kapitalisme, bewuster wordt en in de strijd haar eigen lot in steeds vaster in handen neemt, door haar klasse-organisaties, de raden en bedryfsorganisaties, laten geen andere oplossing meer open. En omdat deze ontwikkeling en oplossing steeds sneller gaat, is het een misdaad van die arbeider die zich bewust noemt, om met de armen over elkaar te blijven zitten, inplaats van onafgebroken en onvermoeid het bevorderen van deze klasse-eenheid, door de arbeiders bewust te maken van wat er in de maatschappij gebeurt,

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeiders-klasse, om ter bereiking van haar doel HET SOCIETALISME te bereiken.

bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die

actief te leiden. Tot de voornaamste taken van een revolutionair behoort het aantonen van de onmacht der vak- en party-organisaties als strydmiddel tegen het kapitalisme, het uiteenzetten van de contrarevolutionaire rol van Rusland en de IIIde Internationale, het directe oorlogsgevaar, en te wyzen op en bevorderen van de groeiende eenheid der arbeiders in hun stryd om de macht van het maatschappelijk leven, op de grondslag van de stryd voor hun bestaan, in de vorm hunner zelfstandige strydorganisaties, de raden, die de eenheid onzer klasse tot stand brengen. Door met andere arbeiders aan de stempelokalen en bedryven tezamen, daarvoor te werken en propageren en discuseren, o.a. met het uitgeven van krantjes, manifesten enz., beantwoordt iedere revolutionaire arbeider aan de lessen die de internationale arbeidersklasse ons brengt, en wel: het bewust medewerken aan de groeiende klasse-eenheid het nemen van ons lot in eigen handen en daardoor: het organiseren en leiden van het maatschappelijke gebeuren op socialistiese wyze:

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS-RADEN ! !

Arbeiders !

KUNNEN WE ONZE PLICHT EN TAAK ???

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o
BALDADIGE JEUGD ! ! !

Naar aanleiding van de actie ingesteld door de Haagse politie tegen de steeds groter worden baldadigheid van de Haagse jeugd ontvingen we van Pietje, van de Lagere school de onderstaande brief:

Meneer de redacteur ! U zult ook wel hebben gehoord van de actietegen onze baldadigheid. Zoudt U ons eens willen schrijven, waarom we eigelyk leven ? Waarom de grote mensen ons hebben "gekocht" ? (Dit zet Pietje tusse haakjes, hij weet er meer van!) In huis mogen we alleen op onze tenen lopen. Op straat mogen we niet voetballen, niet rolschaatsen, niet handballen, geen nalopertjes spelen, niet schieten met erwtes, niet tolleren met een zweepje - dat is gevaarlijk voor de ruiten - en niet op kozijlen zitten. Weet U misschien nog iets voor ons, dat we misschien wel zouden mogen doen ?

Maar nu ik zo dikwijls stil in huis moet zitten, lees ik wel eens in de krant. En U weet evengoed als ik, dat als we groot zijn, dat we dan afgericht moeten worden, om niet met erwtes, maar met kogels te schieten en niet om ruiten te breken, maar huizen in puin te leggen, en niet, om sneeuwballen te gooien, - dat is immers verboden - maar om bommen te gooien op kinderen en vrouwen en ouwe mannen. Ik heb gelezen, dat ze in Abessinië by wyze van sport de huizen met de mensen erin hebben verbrand en dat ze in China met één bom meer dan duizend mensen hebben gedood. In Spanje zijn hele dorpen met burgers platgeschoten. Dat is toch ook baldadigheid van de jeugd, meneer de redacteur, en dat mag wel.

M a a r w a a r o m

We breken hier de brief van Pietje af. De jeugd is te wijs tegenwoordig En ongehoorzaam. En ik zeg maar: waarom hebben we eigenlijk kinderen J a w a a r o m ? ? ?

Vrij bewerkt naar:

....."De Vrije Arbeider".

Lijst:merk: Z.No:1 tot Z.8. opgebracht 14.86½, aan gezin afgedragen !
Lijst: ,, XK. ,, 0 ,, 3.01½ ,, boete ,, !

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionairen Arbeiders ! 2 cent.

Corr.adres: van Spilbergenstraat 145 drie hoog te Amsterdam West. No:19.

DE G.P.Oe. IN EUROPA ! !

(uit Antwerpen, België)

Het onderstaand artikel, welke ook in de "Gazette de Lausanne" verscheen, is van de schryver van het boekwerk "Abschied von Sowjet-russland". De schrijver, A. RUDOLF, de vroegere redacteur van de "Rote Zeitung" te Moskou, oude communistiese militant, Sowjet-Russiese functionaris, die meer dan DRIE jaar in de USSR in de pers, in het propaganda-apparaat en bij het toezicht op de ondernemingen werkzaam was, wordt door de GPOe met een woedaad de haat vervolgd, omdat hij én de waarheid én de misdaden der hoersonde klik van Moskou al te goed kent.

De berichten uit de USSR omtrent processen, arrestaties, deportaties en massa-terechtstellingen, houden sedert enige maanden niet op ons te bereiken. Alle onafhankelijke geesten zijn het eens, dat de bevolking der Sowjet-Unie een vreselijk tydperk doorloeft.

"Maar Rusland ligt nogal ver", zeggen de Europese lezers, om zich gerust te stellen. "De GPOe moet wel een monsterachtige uitvinding zyn; maar gelukkig is het een zuiver Sowjet-Russiese aangelegenheid. Er kan nooit sprake zyn, dergelijke methodes in Midden- of WestEuropa in te voeren."

Tot de laatste tyd toe schenen zulke meningen min of meer gegrond, met uitzondering van enkele geïsoleerde gevallen. Maar sedert enkele maanden, is de toestand geheel veranderd.

In mijn laatste artikel in de "Gazette" (3 September), vermeldde ik de vermoord van NIN, leider der POUM, in een gevangenis van Barcelona, door de agenten van Moskou. Sedert dien werd deze vermoord, door de COMM.INTERN. zelf erkend. De Sowjet-Russiese journalist M. KOLTSOW, die (welk zeldzaam samentreffen!) zich juist ter plaatse bevond, bekend in de "rundschau" van 2 Sept., dat NIN uit de gevangenis "verdwenen" is. Hij zou opgelicht geworden zijn door "Spaanse fascisten en agenten van de Duitse Gestapo", die hun hoedanigheid verraden hebben, door ter plaatse verloren documenten(sic!). Ziekier dus wat men ons wil doen geloven:

SPAANSE FASCISTEN EN GESTAPO-MANNEN VERKEREN VRY IN CATALONIE, IN

BEZIT VAN DOCUMENTEN, DIE HUN WERKELIJKE IDENTITEIT ONTHULLEN !

Zij zouden er in geslaagd zijn, een zó gewichtige gevangene als NIN, in het centrum van Barcelona te verlossen en de grens te bereiken, ondanks het verlies van de genoemde documenten, die hen, nochtans, hadden moeten verraden !